

[Statsministeren.]

sagt, at de måtte ønske, at man ikke gik på forlig med andre i folketingsalen. Man må gøre opmærksom på, at socialdemokratiet og venstre i dette folketing ikke har flertal. Derfor er det simpelt hen nødvendigt, at der kommer andre partier med, og det er regeringens ønske, at det bliver så bredt som muligt. Jeg gør opmærksom på, at socialdemokratiet har været med i to af de fire forligsaftaler, der er blevet truffet i det $\frac{3}{4}$ år, og det er vel værd at føje til, at om den tredje, nemlig det, man har kaldt storebedagsforliget, sagde den socialdemokratiske ordfører, at det, man her gjorde, var nødvendigt, og om det fjerde, nemlig skatte- og udgiftsaftalerne, den reform, som blev gennemført den 20. september, var vi på en lang række punkter enige med socialdemokratiet undervejs i forhandlingerne og også i det, der blev gennemført.

Det ærede medlem hr. Hilmar Baunsgaard sagde, at det radikale venstre tog medansvar for skatteforliget og for besparelserne, hvad jeg kvitterer for med tak, og sagde nogle bemærkninger, jeg er ganske enig med ham i, nemlig at den største trussel imod beskæftigelsen i virkeligheden var, hvis man kom til et forkert overenskomstresultat; det kunne for alvor true beskæftigelsen, for beskæftigelse og velstandsudvikling vil også være bestemt af, hvilke resultater man opnår imellem arbejdsmarkedets parter; det er jeg enig med ham i.

Han stillede et spørgsmål om udenrigspolitikken, der er besvaret.

Det ærede medlem hr. Schlüter sagde, at de positivt fra det konservative folkeparti ville arbejde med, og sagde, at nu burde der være forhandlinger om de besparelser, der skal gennemføres; dem er der allerede indbudt til.

Hr. Schlüter sagde endvidere, at vi må væk fra at siksakke. Jeg gør opmærksom på, at de såkaldt samarbejdsvillige partier, som hr. Schlüter kaldte dem, heller ikke har flertal i folketinget.

Hr. Erhard Jakobsen sagde først, at det

allervigtigste var Danmarks medlemskab af EF. Det er jeg ikke meget uenig med ham i. Det er grundlaget for vores politik, den økonomiske, på så forfærdelig mange områder, og det har givet os så store fordele.

Så sagde han videre, at centrum-demokraterne ønskede at føre venstrepolitik. Dertil vil jeg gerne sige, at det er han meget velkommen til, og jeg vil gerne udstrække velkomsten til alle andre partier herinde. Det er de meget velkomne til.

Det er blevet sagt fra hr. Erhard Jakobsens side, at skattelettelsen var helt reel, men da hr. Gert Petersen kom på talerstolen, sagde han, at det var den ikke, for det var falske skattelettelser. Det forekommer mig, at når man kan stå heroppe og sige, at disse skattelettelser er falske og kommer de bedst stillede til gode, så er man langt under niveau, for det kan modbevises klart ud fra skalaer og oplysninger, som må stå til rådighed for hr. Gert Petersen.

Hr. Gert Petersen sagde også, der var en tillidskløft imellem arbejderklassen og dette hus. Jeg vil have lov at sige, at den kløft har hr. Gert Petersen flittigt gravet. Han har stået uden for dette hus mere end én gang i denne periode og gravet løs for at skabe en kløft imellem folketinget og det, han kalder arbejderklassen. Han står også her på talerstolen og gør det samme. Det er ikke til gavn, det, som hr. Gert Petersen udretter dér, og det er helt forunderligt, at han derefter kan stå her og tale med bedrøvelighed om den tillidskløft, som han selv har været med til at uddybe.

Hr. Jens Møller gav tilsagn om et positivt samarbejde fra kristeligt folkeparti — det takker jeg for — og ville også føre venstrepolitik med hensyn til skat på produktionsmidler og andet; det er han da naturligvis også velkommen til, og det kan vi komme tilbage til, når lovforslagene kommer.

Den kommunistiske ordfører, hr. Knud Jespersen, sagde i sin tale bl. a., at det kan være en fordel at have andre til at tænke for sig. Jeg skal ikke misunde kommunisterne den fordel. Men det er slet ikke at tænke,